

(Tässä olis erilainen runo menneestä juhannuksesta. Sen takia runo onkin kirjoitettu imperfektissä.) Oli ilta ja juhannus, kokot rannoilla paloivat. Liekit, loimujen punerrus yllemm' lämpöä valoivat. Ilmassa tuoksua savujen tulista monista leijui. Kirpeä henkäys havujen kesänenässäni tuntui. Järvenselälle tähyilin: vedet tyynet, tummat näin. Auringonlasku sätein viimeisin tulihehkun loi rantaan päin. Taivas ol' kuulas, kirkas, sinisyydessään seesteinen, vesi järven makea, raikas, sitä juodessa puhtoinen. Seurassa ystäväni voin unohtaa arjen työn. Vain kanssa kumppanieni tahdon viettää juhannusyön. Sydän täynnä ol' juhannusrauhaa. Tuuli oksissa hiljainen lupasi hellettä lauhaa kesäyöhön kuiskaillen.